

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

គុណការកំពូល

សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណី

លេខ : ១៨៦

ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២

ការងារប្រជុំការប្រជុំខ្មែរ

គុណការកំពូល

សាលាដំបូង

បានបើកសវនាការជំនុំជម្រះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី១៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ

លេខ : ២៩៣

ឆ្នាំ២០០២ ដោយមានសមាសភាព ដូចតទៅ :

ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០២

- ១- ឯកឧត្តម ឌិត មុនី ជាប្រធាន
 - ២- លោក ស៊ិន ឌឹម ជាចៅក្រម
 - ៣- លោក ប៊ែន សារឿន ជាចៅក្រម-របាយការណ៍
 - ៤- លោក ប្រាក់ គឹមសាន ជាចៅក្រម
 - ៥- លោក សោម សិរិវឌ្ឍ ជាចៅក្រម
- ក្រឡាបញ្ជី
កញ្ញា ហុក សុខធុល
កំណាងមហាអយ្យការ
លោក ឈួន ចន្ទា ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជម្រះលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ពីសាលដីកាលេខ ១៩ លេខ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០២ នៃសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៥២៦ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០១របស់សាលាឧទ្ធរណ៍រវាង :

ដើមចោទឈ្មោះ ថាច់ វ៉ាន់ឡាន (ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រុស អាយុ៤៤ឆ្នាំ សញ្ជាតិខ្មែរ មុខរបរពាណិជ្ជករ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃផ្ទះលេខ ៤៤E₀ ផ្លូវព្រះនរោត្តម សង្កាត់ផ្សារកណ្តាលទីII ខ័ណ្ឌដូនពេញ ក្រុងភ្នំពេញ ។ ឪពុកឈ្មោះ ថាច់ ឈាង (ស្លាប់) ម្តាយឈ្មោះ អ៊ុក ខុន មានកូន០១នាក់ ។

- មានមេធាវីលោក ទូក លុច ។

ចុងចម្លើយឈ្មោះ ឈឹម វិត្ត ភេទស្រី (ចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ) អាយុ៤២ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ របររកស៊ីលក់ដូរ ទីលំនៅផ្ទះ លេខ៤៤ E₀ ផ្លូវនរោត្តម សង្កាត់ផ្សារកណ្តាលទីII ខ័ណ្ឌដូនពេញ ក្រុងភ្នំពេញ ឪពុកឈ្មោះឈឹម រ៉ុ ម្តាយ ឈ្មោះ ខៀវ ណារ៉ុន (រស់) មានកូនស្រីម្នាក់ ។

- មានមេធាវីលោក ការ សារ៉ុត និង លោក ហាក់ សៀកលី ។

កម្មវត្ថុ : ប្តឹង សុំផ្តាច់សមត្ថសម្ភាស និង សុំចែកទ្រព្យសម្បត្តិរួម ក្រោយពីទូទាត់ បំណុលរួចហើយ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ៩៩ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០២ របស់ លោក ទូត លុច (មេធាវីការពារក្តីឱ្យ លោក ថាច់ វ៉ាន់ឡាន) ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសេចក្តីសំរេច របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទាំងមូល ។

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ១៨៦ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ របស់ តុលាការកំពូល ។

តាមពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមករា ឆ្នាំ២០០០របស់ដើមចោទឈ្មោះ ថាច់ វ៉ាន់ឡាន ថា : ខ្លួន និង នាងឈឹម វត្តី បានរួមរស់ជាមួយគ្នាតាំងពីឆ្នាំ១៩៨៩មក មានកូនស្រីម្នាក់ឈ្មោះ ថាច់ វត្ត កញ្ញាសារី អាយុ០៤ឆ្នាំ ។ រយៈពេលកន្លងទៅខ្លួន និង ប្រពន្ធ រស់នៅមិនចុះសម្រុងគ្នា មិនអាចរស់នៅ ជាមួយគ្នា តទៅទៀតបានឡើយ ហើយសព្វថ្ងៃនេះបានបែក លំនៅ សម្ភាសពីគ្នារួចដែរ ហេតុនេះខ្លួនសូម ប្តឹងសុំផ្តាច់សមត្ថសម្ភាស ពីប្រពន្ធឈ្មោះ ឈឹម វត្តី សុំចែកទ្រព្យសម្បត្តិរួម និងសុំយកកូនទៅចិញ្ចឹមថែ រក្សា ។

តាមពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០០ របស់នាងឈឹម វត្តី ថា : លោក ថាច់ វ៉ាន់ឡាន បានលួចបើកក្រុមហ៊ុនថ្មី ឈ្មោះអិលអេសអេស សង់តាណា និង បើកគណនីថ្មី លេខ ៣៣២ ០៤៦០៨ នៅធនាគារអង្គរ ដោយមិនបានឱ្យខ្លួនដឹងពីការធ្វើ សេវាកម្មថ្មីទៀត ដែលមានគណនី លេខ ០០០០ ៣៥៦៨ ២២៥ នៅធនាគារ BNP នៅប្រទេសបារាំងហើយលោក ថាច់ វ៉ាន់ឡាន បានផ្ទេរ ថវិកា ពីក្រុមហ៊ុន អិលអេសអេសទៅហើយ ទើបគាត់ដាក់ពាក្យប្តឹង ផ្តាច់សមត្ថសម្ភាសពីខ្លួនដែល អំពើ ទុកឱ្យខ្លួន និង កូន ត្រូវទទួលរងនូវបំណុលដ៏ច្រើនក្នុងក្រុមហ៊ុនចាស់ ហេតុនេះខ្លួនសុំប្តឹង ឃាត់ ការបន្តសេវាកម្ម របស់ក្រុមហ៊ុនអិលអេសអេស សង់តាណា ចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មលេខ ៤៤៥៥/៩៩P ចុះ ថ្ងៃទី០៧ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់លោក ថាច់ វ៉ាន់ឡាន ជាបណ្តោះអាសន្ន រងចាំតុលាការសំរេចដល់ រឿងអង្គសេចក្តី ។

បានឃើញសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៦៣ "ខ" ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០០ របស់ តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសំរេចដូចតទៅ :

- ១- ទទួលពាក្យបណ្តឹងរបស់លោកថាច់ វ៉ាន់ឡាន ជាដើមចោទចុះថ្ងៃទី២៨ ខែ មករា ឆ្នាំ២០០០ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និង ភតិច្បាប់ ។
- ២- អោយលោក ថាច់ វ៉ាន់ឡាន និង នាងឈឹម វត្តី ដាច់សមត្ថសម្ភាសពីគ្នា ចាប់ ពីថ្ងៃប្រកាសសាលក្រមនេះតទៅ តាមការព្រមព្រៀង របស់គូភាគី (យោងតាមមាត្រាទី៥៨ នៃច្បាប់

អាពាហ៍ពិពាហ៍ និង គ្រួសារ) ។

៣- អោយនាង ឈឹម វត្តិ ស្ថិតនៅក្នុងភាពមេមាយចំនួន៣០០ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃ នេះតទៅ
" តាមមាត្រាទី៩ នៃច្បាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍ និង គ្រួសារ " ។

៤- ប្រគល់កូនស្រីម្នាក់ឈ្មោះ ថាច់ វត្តកញ្ចោនាមារី អាយុ០៤ឆ្នាំ អោយទៅនាង ឈឹម
វត្តិ ជាមួយចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សាចាប់ពីថ្ងៃ ប្រកាសសាលក្រមនេះតទៅ ប៉ុន្តែលោកថាច់ វ៉ាន់ឡាន
ជាឪពុក ត្រូវបំពេញករណីកិច្ចរបស់ខ្លួន ក្នុងការឧបត្ថម្ភជីវភាពកូនតាមលទ្ធភាព រហូតកូនមាននីតិភាព ។

- លោក ថាច់ វ៉ាន់ឡាន ដែលមិនបានថែរក្សាកូនមានសិទ្ធិទៅសួរសុខទុក្ខកូន
ឯនាងឈឹម វត្តិ ដែលទទួលសិទ្ធិរក្សាកូនត្រូវបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលគ្រប់បែបយ៉ាងដល់ភាគីម្ខាងទៀត ។

៥- ទ្រព្យសម្បត្តិរួមមាន :

១- ផ្ទះសំអាងការលុច្ឆរលេខ ១៥០E₀ E₁ E₂ E₃ ផ្លូវលេខ១៤៨ សង្កាត់ផ្សារ
កណ្តាលទី២ ខ័ណ្ឌដូនពេញ ក្រុងភ្នំពេញមានប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិលេខ១៥២២៣ ។

២- ផ្ទះលេខ៥ បន្ទប់លេខ១១៩E₃ ផ្លូវលេខ១៥៤ សង្កាត់ផ្សារកណ្តាល២ ខ័ណ្ឌដូន
ពេញ ក្រុងភ្នំពេញ ។

៣- ផ្ទះពីរល្វែងលេខ១១៩ E₃ ផ្លូវលេខ ១៥៤ សង្កាត់ផ្សារកណ្តាលទី២ ខ័ណ្ឌ
ដូនពេញ ក្រុងភ្នំពេញ ។

៤- ទំនិញ និង សំភារៈ បណ្តាក់ក្នុងក្រុមហ៊ុន និង សំភារៈក្នុងហាងមាន : ទឹកអប់
ម៉ាស៊ីន , សំអាងការ ។

៥- រថយន្តមួយគ្រឿង ម៉ាក្យBMW លេខ៧០១៨៤ ភព២

៦- ប័ណ្ណ កម្មសិទ្ធិកាន់កាប់លេខ AIV0332 ទំហំ20A ស្ថិតនៅ ភូមិវត្តបូណ៌
សង្កាត់លេខ០៤ ទីរួមខេត្តសៀមរាប ។

៧- ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិលេខG₂ 0275 ទំហំ14A46CAនៅភូមិចុងព្រែក ឃុំព្រែកឯង
ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល ។

៨- ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិលេខ កព០០០៧៩១ ទំហំ7A20CA នៅភូមិធ្វើខាងជើង ឃុំ
អណ្តូងខ្មែរ ស្រុកកំពង់បាយ ខេត្តកំពត ។

៩- ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិកាន់កាប់លេខ កព ០០០៧៨៣ ទំហំ6A67CA នៅភូមិធ្វើខាង
ជើង ឃុំអណ្តូងខ្មែរ ស្រុកកំពង់បាយ ខេត្តកំពត ។

១០- ដីចំការម្ចាស់មាន១០ប្លង់ ទំហំ13H20A36CA នៅភូមិវល្លស ឃុំបឹងទុក
ស្រុកកំពត ខេត្តកំពត ។

១១- ដឹកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វ មានបីប្លង់ទំហំ11H51A02CA នៅភូមិកែបថ្មី ឃុំ
បឹងទុក ស្រុកកំពត ខេត្តកំពត ។

១២- ដីចំការមានមួយប្លង់ ទំហំ03H52A00CA នៅភូមិត្រពាំង ឃុំកោះតូច
ស្រុកកំពត ខេត្តកំពត ។

១៣- ដីចំការ និង ស្រែ មានបីប្លង់ទំហំ02H46A24CA ស្ថិតនៅភូមិរលួស ឃុំ
បឹងទុក ស្រុកកំពត ខេត្តកំពត ។

១៤- ដីនៅកោះដាច់លេខ J 0827 ត្រូវចែកគ្នាស្មើ ក្រោយពីអ្នកទាំងពីរ បាន
សងបំណុលរួមរួចហើយ ។

៧- បង្គាប់អោយលោក ថាច់ វ៉ាន់ឡាន បង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន៧០០០រៀល តាមការ
ស្នើត្រចិត្តរបស់ខ្លួន គឺត្រូវបង់ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី១.៨០០រៀល រង្វាន់អ្នកប្រគល់ដីកាកោះ៥.០០០រៀល រង្វាន់
ក្រឡាបញ្ជី កាន់ហិបប្រាក់២០០រៀល សរុប ៧.០០០រៀល ប្រាក់នេះដើមចោទ បានបង់រួចហើយ ។

៨- សាលក្រមនេះប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខដើមចោទ និង មេធាវីដើមចោទ
កំបាំងមុខចុងចំលើយ និង មេធាវី បើកផ្លូវប្តឹងទាស់ និង ផ្លូវឧទ្ធរណ៍តាមកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងទាស់របស់ឈ្មោះ ឈឹម វត្តី ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០០ ដោយស្នើសុំ
ឱ្យលោកចៅក្រមធ្វើការជំនុំជម្រះករណីនេះឡើងវិញ ដើម្បីឱ្យខ្លួនបានឆ្លើយការពារខ្លួនចំពោះមុខតុលាការ
ផង ។

បានឃើញសាលក្រមលេខ ៥៧ "ខ" ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០១ របស់តុលាការ
ក្រុងភ្នំពេញ ដែលមានខ្លឹមសារដូចតទៅ :

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹងទាស់របស់ឈ្មោះ ឈឹម វត្តី ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០០
ទុកជាត្រឹមត្រូវ តាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធបោលដោយខុសនឹងគតិច្បាប់ ។

២- តំកល់សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៦៣ "ខ" ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០០ ទុក
ជាបានការពេញ ទាំងមូល តាមច្បាប់ចាប់ពីថ្ងៃទី០៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០១ នេះតទៅ ។

៣- សាលក្រមនេះជំនុំជម្រះ ជាសាធារណៈ ចំពោះមុខដើមបណ្តឹង និងមេធាវី
ការ សាវ័ត្ត . ហាក់ សៀកសី និង ចំពោះមុខចុងបណ្តឹងទាស់ ថាច់ វ៉ាន់ឡាន និងមេធាវី ចុង អៀវហែង
ទូត លុច បើកផ្លូវឧទ្ធរណ៍ក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ១៥ "ខ" ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០១ របស់អ្នកស្រី
ឈឹម វត្តី ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសេចក្តីសំរេចទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ១៤៤ "ឈ" ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០១
របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០១ របស់ឈ្មោះ
ឈឹម វត្តី ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និង គតិច្បាប់ ។

២- បដិសេធសាលក្រុមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៥៧ "ខ" ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ
២០០១ និងលេខ៦៣ "ខ" ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០០ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ចោលជាអសារបង់ ។

៣- បដិសេធពាក្យបណ្តឹង សុំផ្តាច់សមត្ថសម្ភាសន៍ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមករា ឆ្នាំ២០០០
របស់ឈ្មោះ ថាច់ វ៉ាន់ឡន ចោលជាអសារបង់ ។

៤- ប្រគល់កូនស្រីម្នាក់ឈ្មោះ ថាច់ វត្តីកញ្ញាមារី អាយុ០៤ឆ្នាំឱ្យទៅអ្នកស្រី
ឈឹម វត្តី ជាម្តាយចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សាទៅ ចាប់ពីពេលដែលសាលដីកានេះចូលជាស្ថាពរ ។

៥- សម្រេចទុកសិទ្ធិឱ្យលោក ថាច់ វ៉ាន់ឡន ទៅសួរសុខទុក្ខកូនបាន ។

៦- ប្រគល់ផ្ទះលេខ១៥០E₀ E₁ E₂ E₃ ផ្លូវ១៤៨ សង្កាត់ជ្រោរកណ្តាលទី២ ខ័ណ្ឌ
ដូនពេញ ក្រុងភ្នំពេញ ដែលមានប័ណ្ណសំគាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុលេខ ១៥២២៣ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ
១៩៩៣ ឱ្យទៅអ្នកស្រី ឈឹម វត្តី កាន់កាប់ជាកម្មសិទ្ធិទៅ ។

៧- ទ្រព្យសម្បត្តិរួម ដែលមានតាមបញ្ជីរាយទ្រព្យសម្បត្តិ រួមចុះថ្ងៃទី១៧ ខែ
មីនា ឆ្នាំ ២០០០ លើកលែងតែផ្ទះលេខ១៥០E₀ E₁ E₂ E₃ ផ្លូវលេខ១៤៨ សង្កាត់ជ្រោរកណ្តាលទី២ ខ័ណ្ឌ
ដូនពេញ ក្រុងភ្នំពេញ ដែលជាទ្រព្យដើមចេញ ត្រូវបែងចែកជាពីរស្មើគ្នា ចំពោះទ្រព្យណាដែលមានមុន
លក្ខន្តិកៈ ក្រុមហ៊ុនLT LUX ថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៤ ហើយទ្រព្យសម្បត្តិណា ដែលមានក្រោយ
ថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៤ ត្រូវទុកឱ្យធ្វើការបែងចែកគ្នា ក្នុងបណ្តឹងបែងចែកភាគហ៊ុន ។

៨- បង្គាប់ឱ្យគ្រួសារ រួមគ្នាសងបំណុលដែលមានមុនថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៤
ហើយបំណុល ដែលមានក្រោយថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៤ ត្រូវឱ្យគ្រួសារសងតាមការសម្រេច ក្នុងរឿង
បែងចែកភាគហ៊ុន ។

៩- រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តី ជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ចំនួន១៣.០០០រៀល ដែលឈ្មោះ
ឈឹម វត្តី បានបង់រួចហើយ គឺពន្ធហ្នឹង និង ពន្ធចុះបញ្ជីក្តីចំនួន២៥៥០រៀល រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិប
ប្រាក់ចំនួន៤៥០រៀល ចំណាយលើការប្រគល់ដីកាកោះ ៥.០០០រៀល និង លើអាជ្ញាធរតុលាការ ៥.០០០
រៀល សរុប ១៣.០០០រៀល ។

១០- សាលដីកានេះ ជំនុំជំរះ និង ប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខចុងចម្លើយ
និង មេធាវីការពារចុងចម្លើយ កំហាំងមុខដើមចោទ បើកផ្លូវប្តឹងតវ៉ាតាមកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងទាស់លេខ៦៣ចុះថ្ងៃទី១២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០១របស់ឈ្មោះថាច់ វ៉ាន់-
ឡន ប្តឹងមិន សុខចិត្តនិងសាលដីកាលេខ១៤៤ "ឈ"ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០១ របស់សាលា
ឧទ្ធរណ៍លើសេចក្តីសំរេចទាំង មូល ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១៩ "ឈ"ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០០២ របស់
សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសំរេចដូចតទៅ :

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹងទាស់ចុះថ្ងៃទី១២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០១ របស់ឈ្មោះ
ថាច់ វ៉ាន់ឡន ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធបោលដោយទាស់ និង គតិច្បាប់ ។

២- តំកល់សាលដីកាកំបាំងមុខលេខ១៤៤ "ឈ"ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០១
របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការដដែល ។

៣- សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និង ប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខគូក្តីបើកផ្លូវប្តឹង
សាទុក្ខតាមកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៩៩ ចុះថ្ងៃទី១៣ខែមីនា ឆ្នាំ២០០២របស់ឈ្មោះទួច លុច
(មេធាវីរបស់ឈ្មោះថាច់ វ៉ាន់ឡន) ប្តឹងមិន សុខចិត្តនិងសាលដីកាលេខ១៩ "ឈ"ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា
ឆ្នាំ២០០២ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍លើសេចក្តីសំរេចទាំង មូល ។

បានឃើញសារណាការពារ ចុះថ្ងៃទី ២៩ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០២ របស់ឈ្មោះ
ថាច់ វ៉ាន់ឡន ។

បានឃើញសារណាតប ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០២ របស់ឈ្មោះឈឹម វត្តី ។

បានឃើញសារណាបំភ្លឺបន្ថែម ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០២ របស់ឈ្មោះ
ថាច់ វ៉ាន់ឡន ។

- បានស្តាប់ចៅក្រមរបាយការណ៍អានរបាយការណ៍
- បានស្តាប់តំណាងមហាអយ្យការ បានធ្វើសេចក្តីសុំឆ្លង ថា : សាលដីការដ្ឋ-
ប្បវេណីលេខ ១៤៤"ឈ" ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០១ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសំរេចសេចក្តី
មកនេះមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និង គតិច្បាប់ហើយ ។

អាស្រ័យហេតុនេះសូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះមេត្តាពិនិត្យ និង សំរេច ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះ ថាច់ វ៉ាន់ឡន នៅពេលជំនុំជំរះថា : បានជាខ្លួនបានប្តឹង
សាទុក្ខ ព្រោះខ្លួនបានមិនសុខចិត្ត និង ការសំរេចសេចក្តីរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ លើបីចំនុច :

- ១- ការសំរេចសេចក្តីផ្ទុយនឹងច្បាប់ អាពាហ៍ពិពាហ៍
- ២- ការយល់ឃើញរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ មានភាពមិនប្រក្រតី

៣- ការសំរេចសេចក្តី លើសសំណូមពរ : ដោយសំរេចយកទ្រព្យសម្បត្តិរួម
អោយទៅជាទ្រព្យសម្បត្តិដើមរបស់នាងឈឹម វត្តិ ហើយខ្លួន ក៏ដូចជានាង បានសុំបែងចែកពាក់កណ្តាល
ម្នាក់ ។ ហើយរឿងបំណុល សាលាឧទ្ធរណ៍បានសំរេចអោយខ្លួន និងនាងរួមគ្នាសង ទាំងម្ចាស់បំណុលមិន
បានប្តឹងទាមទារផង ។ ហើយចំពោះជំនួសលេខ១៥០E₀ E₁ E₂ E₃ ខ្លួនបានលក់រេស្តរង់ចតុមុខ យកលុយ
មកទិញជួនេះ ហើយដោយនាង វត្តិ ជាអ្នក ធ្វើការនៅនាយកដ្ឋាននោះស្រាប់ ទើបនាយកដ្ឋាន ដាក់
ឈ្មោះនាង ។ នាងបានឈ្មោះ ជាម្ចាស់ជួនេះលូចទៅធ្វើប័ណ្ណគ្រួសារ និង ធ្វើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ ។

ខ្លួន សូមសំណូមពរតុលាការ បែងចែកទ្រព្យសម្បត្តិជាពីរចំនែកស្មើគ្នា ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះ ឈឹម វត្តិ នៅពេលជំនុំជំរះថា : នៅពេលដែលខ្លួនមាន
ឯកសារគ្រប់គ្រាន់ ក្នុងការកាត់កាប់ជួន សំអាងការលុច្ចនេះ ដោយមិនបានលូចលាក់ទៅធ្វើលិខិតអ្វីនោះ
ទេ ព្រោះនៅជំនាន់នោះ ជាជំនាន់រដ្ឋកម្ពុជា លោកចាន់នេះពុំត្រឹមត្រូវទេ គឺខ្លួនព្រមទាំងគ្រួសារទេ ដែល
ផ្តិតមេ ដៃទទួលស្គាល់គាត់មកនៅក្នុងជួនខ្លួន ។ នៅឆ្នាំ១៩៨៧ គាត់និយាយថា បើគាត់ជាអ្នកសាងសងជួន
នេះ សូមអោយគាត់បង្ហាញលិខិតទាំងនោះមក តាមការពិត គឺគាត់គ្មានលិខិតអ្វីទាំងអស់ ។ ហើយគ្មាន
លិខិតស្នាមណា ដែលបញ្ជាក់ថាខ្លួន និង លោកចាន់ វ៉ាន់ឡាន ជាប្តីប្រពន្ធ និង គ្នានោះទេ ហើយទ្រព្យ
សម្បត្តិ ផ្សេងៗដែលសាលាឧទ្ធរណ៍កាត់ក្តី គឺជាទ្រព្យដែលបានកើតចេញពីក្រុមហ៊ុន L T LUX ។

បានស្តាប់ការសន្និដ្ឋានរបស់លោកមេធាវី ទូត លុច នៅពេលជំនុំជំរះថា ខ្លួនសុំលើកពី
រឿងពាក់ព័ន្ធនឹងប្តីប្រពន្ធ និង ជួនលេខ១៥០E₀ E₁ E₂ E₃ ។ ចំពោះរឿងប្តីប្រពន្ធ ថ្វីត្បិតតែលោក និង
អ្នកស្រីមិនបានចុះអេតាស៊ីវិលមែន ប៉ុន្តែនៅជំនាន់នោះមានប្តីប្រពន្ធជាច្រើន ដែលមិនបានចុះអេតាស៊ីវិល
ដោយអ្នកទាំងនោះរស់នៅជាមួយគ្នាមុនមានច្បាប់ លោកបានរស់នៅឆ្នាំ១៩៨៩ដូច្នោះ គាត់ពុំបាន ចុះ
អេតាស៊ីវិលទេ ហើយឆ្នាំ២០០២នេះ ច្បាប់បានចេញមកអោយអ្នកដែលគ្មានអេតាស៊ីវិល ទៅចុះអេតាស៊ី
វិល ដូច្នោះបានន័យថា ច្បាប់នៅតែទទួលស្គាល់អ្នកដែលគ្មានអេតាស៊ីវិល ។ ចំពោះជួនលេខ១៥០E₀ E₁
E₂ E₃ ការផ្តល់អោយដោយនាយកដ្ឋានសិល្បៈនៅលើលិខិតនោះមានការកែ បន្ថែម មានន័យថា នាយ
កដ្ឋានបានប្រគល់អោយតែមួយចំណែក ។ ឆ្នាំ១៩៩៤ មានការប្រជុំគ្នាមួយទៀត ពេលនោះមានការដោះ
ដូរ គឺខាងលោក និង អ្នកស្រីបានចេញប្រាក់ពីរម៉ឺនដុល្លា ចេញអោយទៅនាយកដ្ឋាន ។ ដូច្នោះផ្អែកតាម
ឯកសាររបស់លោក និង គ្រួសារ បញ្ជាក់ថា ជួននេះជាទ្រព្យសម្បត្តិរួម ព្រោះអ្នកទាំងពីរជាប្តីប្រពន្ធនឹង
គ្នា ។ ចំនុចមួយទៀត សាលាឧទ្ធរណ៍សំរេចលើសពីការស្នើសុំ ដូច្នោះសេចក្តីសំរេចរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍មាន
លក្ខណៈខុសឆ្គង ទាំងទំរង់ និង គតិច្បាប់ ។ ខ្លួនសុំអោយតុលាការមេត្តាបដិសេធសាលដីកានេះចោលទាំង
ស្រុង ។

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់លោកមេធាវី ការ សារុត្ត នៅពេលជំនុំជំរះថា : ខ្លួនពុំលើកយកអង្គហេតុមកពិចារណាទេ គឺសុំលើកអង្គច្បាប់ ថាគឺប្តីប្រពន្ធដែលស្របច្បាប់យ៉ាងណា ព្រោះថាចំណងអាពាហ៍ពិពាហ៍ធ្វើត្រូវស្របច្បាប់ និងតាមក្បួនខ្នាត ។ ហើយតាមច្បាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍ បើចំណងអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនមិនទាន់រំលាយ មិនទាន់មានសាលក្រមលែងលះ យើងមិនអាចរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍បានទេ គឺជួយនិងច្បាប់ ហើយចំពោះរដ្ឋធម្មនុញ្ញចែងច្បាស់ថា ប្តីមួយប្រពន្ធមួយ មិនមែនប្តីមួយប្រពន្ធពីរនេះទេ ដូច្នេះអ្នកស្រីនឹងលោកមិនមែនជាប្តីប្រពន្ធស្របច្បាប់នោះទេ ព្រោះលោកថាចំ វ៉ាន់ឡន គាត់មានប្រពន្ធនៅប្រទេសបារាំង មិនទាន់បានធ្វើការលែងលះដាច់ស្រេចទេ ទើបនៅឆ្នាំ២០០០នេះ បានមានសាលក្រមលែងលះ ។ ហើយចំពោះទ្រព្យសម្បត្តិ អិល.រេ.លុច្យ នេះមានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់បញ្ជាក់ថា របស់ ឈឹម វត្តី ចំពោះទ្រព្យសម្បត្តិរួម និងទ្រព្យសម្បត្តិដោយខ្លួន សូមអោយលោកមេធាវី ហាក់ សៀកលី ជាអ្នកបញ្ជាក់ ។

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់លោកមេធាវី ហាក់ សៀកលី នៅពេលជំនុំជំរះថា : ចំពោះអង្គហេតុខ្លួនបានការពារតាំងពីតុលាការថ្នាក់ក្រោមមក ខ្លួនបានសិក្សាគ្រប់គ្រាន់ពាក់ព័ន្ធ និងការរួមរស់ជាមួយគ្នារបស់អ្នកស្រី វត្តី និង លោក ថាចំ វ៉ាន់ឡន ។ សាលាឧទ្ធរណ៍បានសំរេចសេចក្តីមកថា ភាគីទាំង ពីរបានរស់នៅជាមួយគ្នាតាំងពីឆ្នាំ១៩៩០នោះ គឺជាការយល់ឃើញតាមការអះអាងរបស់ភាគីទេ មិនមែនជាការសំរេច របស់តុលាការទេ ។ តែបើតាមភស្តុតាងគឺនៅឆ្នាំ១៩៩២ ទើបរស់នៅជាមួយគ្នា ហើយក្នុងពេលដែលអ្នកទាំងពីរស្រលាញ់គ្នា ទើបអ្នកស្រីប្រគល់សិទ្ធិអោយគាត់ ធ្វើជាមេត្រូវសារមិនមែនបញ្ជាក់ ថា គាត់ជាម្ចាស់ផ្ទះនោះទេ ហើយចំពោះលុយ២០.០០០ដុល្លា គឺជាការទូទាត់បន្ទប់តូចមួយទេ មិនមែន ទិញផ្ទះលេខ១៥OE₀ E₁ និង E₂ នោះទេ ។ ហើយចំពោះចំណងអាពាហ៍ពិពាហ៍ គឺដូចលោកមេធាវី ការ សារុត្ត បានលើកឡើងបញ្ជាក់ជូនរួចហើយ ។ ហើយក្នុងការដែលលោក ថាចំ វ៉ាន់ឡន ទទួលស្គាល់ ថាជាប្តីប្រពន្ធនោះ គឺគាត់ខ្លាចមានទោសព្រហ្មទណ្ឌនោះទេ ដោយគាត់បានក្បត់ខំនុកចិត្តក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌលួចស៊ីប្តេបិទក្រុមហ៊ុន ។ ហើយដែលថាសាលាឧទ្ធរណ៍សំរេចលើសនោះ គឺសាលាឧទ្ធរណ៍ពុំបាន សំរេចលើសទេ គឺគ្រាន់តែសំរេចតុលាការតាមសាលក្រមរបស់តុលាការថ្នាក់ក្រោមដែលមិនបានពិចារណា ព្រោះនៅតុលាការថ្នាក់ក្រោមគ្រាន់តែចប់ការដេញដោលតុលាការប្រកាសភ្លាម មិនបានធ្វើការពិភាក្សាទេ ។ ខ្លួនសុំសំណូមពរតុលាការ សូមអោយបែងចែកទ្រព្យសម្បត្តិតាម អធិការកិច្ច ព្រោះភាគហ៊ុន និង បំណុលផ្សេងៗ អធិការកិច្ចបានធ្វើការបែងចែក នៅក្នុងកំណត់ហេតុនោះស្រាប់ ។

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់លោកមេធាវី ទូត លុច នៅពេលជំនុំជំរះថា : តបទៅនឹងលោកមេធាវី ការ សារុត្តថា អ្នកស្រីគ្មានភស្តុតាងណាបញ្ជាក់ថា ជាប្តីប្រពន្ធនឹងគ្នា ខ្លួនទៅតែសុំបញ្ជាក់ដដែល ថាកាលពីសម័យនោះមិនទាន់មានការចុះអេតាស៊ីវិលទេ គឺរស់នៅជាមួយគ្នាមុនច្បាប់ចេញ ។

ប្រភពពីការធ្វើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដើម្បី ស្រាវជ្រាវទ្រព្យសម្បត្តិនេះ អ្នកស្រីក៏បានទទួលស្គាល់ថា លុយ ២០.០០០ ដុល្លានេះ ជាលុយរួមរដូវនិងបន្តបន្ទាប់មួយ នេះគឺជាទ្រព្យសម្បត្តិរួមដែរ ហើយចុះលុយថ្លៃជូសជុល ជួនោះក៏ជាលុយរួមដែរ សូមតុលាការពិចារណាចំពោះរឿងនេះ ។ លោកមេធាវី ហាក់ សៀកលី ថា កូន ក្តីខ្លួនមានរឿងព្រហ្មទណ្ឌនោះ មិនអាចកើតមានឡើងបានទេ ទោះបីជាលោកនៅអសម្បជនបុគ្គលក៏ ដោយ ។ ដូចនេះខ្លួននៅតែសុំអះអាង ដដែលដែរថា សាលាឧទ្ធរណ៍សំរេចលើសពីការស្នើសុំដដែល ។

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានបន្ថែមរបស់លោកមេធាវី ការ សារវុត្ត នៅពេលជំនុំជំរះថា : ចំពោះ រឿងលុយ២០.០០០ដុល្លា និង លុយថ្លៃជូសជុលគឺតុលាការសំរេចអោយទៅអ្នកស្រី ឈឺម វត្តិ ចិញ្ចឹមកូន ព្រោះអ្នកស្រីបានចិញ្ចឹមកូនតែម្នាក់ឯង ។

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានបន្ថែមរបស់លោកមេធាវី ហាក់ សៀកលី នៅពេលជំនុំជំរះថា សាលាឧទ្ធរណ៍មិនបានសំរេចលើសទេ ព្រោះនៅក្នុងចំណុចទី៧ សាលាឧទ្ធរណ៍បានសំរេចសារឡើងវិញ ហើយបានអះអាងពីបញ្ហាសងចំណុសក្តី និង បញ្ហាបែងចែកទ្រព្យសម្បត្តិក្តី គឺសាលាឧទ្ធរណ៍សំរេចគ្រប់ - គ្រាន់ហើយមិនលើសទេ ។ សំណូមពរចុងក្រោយសូមអោយតុលាការតំកល់សាលដីកាសាលាឧទ្ធរណ៍ ។

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានបន្ថែមរបស់លោកមេធាវី ទូត លុច នៅពេលជំនុំជំរះថា : ទ្រព្យសម្បត្តិនៅឆ្នាំ១៩៩៤ ជាទ្រព្យសម្បត្តិរួម ដូច្នេះត្រូវបែងចែក ៣០% ទៅ៧០%មិនត្រូវបែងចែក ៧០% មក៣០% នោះទេ ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ
- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយដោះសាររបស់គូភាគី និង សេចក្តីសន្និដ្ឋានការពារ របស់មេធាវី គូភាគី ។
- ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

- យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ៩៥ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០២ របស់លោក ទូត លុច ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើករឿងនេះមកជំនុំជំរះបានតាមមាត្រា១៤ នៃ ច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី ។

- យល់ឃើញថា ការលើករឿងរបស់លោក ថាច់ វ៉ាន់ឡាន ក្នុងសារណាចុះថ្ងៃទី២៤ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ២០០២ ថា លោកនិងអ្នកស្រី ឈឺម វត្តិ ជាប្តីនិងប្រពន្ធនឹងគ្នា ដោយសំអាងលើសៀវភៅស្នាក់ នៅលេខ ១០៤៩ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៩ ប័ណ្ណត្រួសារលេខ ២២D ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ

១៩៩៦ និងលេខ២២D ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៣ ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិផ្ទះសំអាងការលុច្ច សំបុត្រ
កំណើតកូនចុះថ្ងៃទី១៤ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៥ ចំណែករបស់អ្នកស្រី ឈឺម វត្តី ក្នុងកំណត់ហេតុចុះថ្ងៃទី១៧
ខែមីនា ឆ្នាំ២០០០ និង លិខិតអ្នកស្រី ឈឺម វត្តី ផ្ទេរជូនធនាគារអង្គរ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០០០
នោះគឺជាការភ័ន្តច្រឡំ ពីព្រោះថា :

+ តាមចំណែកលោក ថាច់ វ៉ាន់ឡន ខ្លួនឯងនាសវនាការនៅតុលាការថ្នាក់ក្រោម
ថាខ្លួនពិតជាបាន រួមរស់ជាមួយអ្នកស្រី ឈឺម វត្តី ដោយពុំបានរៀបការ រំចុះសំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍ តាម
លក្ខណៈច្បាប់ឡើយ តែលោក និង អ្នកស្រីឈឺម វត្តី ពិតជាមានកូនស្រីម្នាក់ជាមួយគ្នាប្រាកដមែន ។

+ តាមអំណាចសាលក្រម លេខRG ៩៤០៣០៥១ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ
១៩៩៥ របស់តុលាការទីក្រុង វ៉ាន់ឡន បញ្ជាក់ឱ្យឃើញថា : តុលាការទើបបានបំបែក លំ
នៅសង្វាស រវាងខ្លួនលោក ថាច់ វ៉ាន់ឡន និងប្រពន្ធលោកឈ្មោះ ថាច់ ធីតនា ជាបណ្តោះអាសន្ន ហើយ
ទើបតែមកដល់ឆ្នាំ ២០០០ តុលាការដែលបានសំរេច រំលាយចំណង អាពាហ៍ពិពាហ៍របស់អ្នកទាំងពីរ ។

+ តាមលិខិតបញ្ជាក់លេខ ១៩៥ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០១ របស់អ្នកស្រី
ប៉ែន អ៊ុន ចៅសង្កាត់ជ្រូកណ្តាលII បញ្ជាក់ថា អ្នកស្រី ឈឺម វត្តី និង លោក ថាច់ វ៉ាន់ឡន ពុំបានរៀប
ការ និងចុះសំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយគ្នា ក្នុងបញ្ជីអត្រានុកូលដ្ឋាននៅសង្កាត់ជ្រូកណ្តាល II នេះទេ ។
បើទោះជាលោក ថាច់ វ៉ាន់ឡន និង អ្នកស្រីឈឺម វត្តី ជាប្តីប្រពន្ធពេញលេញច្បាប់ក៏ដោយ ក៏ចំណង
អាពាហ៍ពិពាហ៍នេះត្រូវមោឃៈភាពដោយមាត្រា៣ . ៦ .២៤ .៣៨ នៃច្បាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍ និងគ្រួសារ
និងមាត្រា ៤៥ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដែរ ។

- យល់ឃើញថា ផ្ទះសំអាងការលុច្ច ស្ថិតនៅផ្លូវលេខ៤១ កែងផ្លូវ១៤៨ សង្កាត់ជ្រូក
ណ្តាល II ខ័ណ្ឌដូនពេញ ដែលលោក ថាច់ វ៉ាន់ឡន ថាជាសម្បត្តិរួមប្តីប្រពន្ធនោះគឺពុំត្រឹមត្រូវទេពីព្រោះ
ថា :

+ មានភស្តុតាងបញ្ជាក់ថា ផ្ទះលេខ១៥OE₀ E₁ .E₂ E₃ ពិតជាកម្មសិទ្ធិដើម
ដោយឡែករបស់អ្នកស្រី ឈឺម វត្តី និង សមាជិកគ្រួសារក្នុងបន្ទុក មុនពេលរួមរស់ជាមួយលោកថាច់
វ៉ាន់ឡន តាមលិខិតបញ្ជាក់លេខ ១២៨/៩២ លម ចុះថ្ងៃទី២១ ខែ មេសា ឆ្នាំ១៩៩២ របស់ចៅសង្កាត់
ជ្រូកណ្តាល II បញ្ជាក់ថា នាងឈឺម វត្តី ជាសិល្បៈការិនី ក្រសួងឃោសនាការវប្បធម៌ ជាម្ចាស់ផ្ទះលេខ
១៥OE₀ E₁ E₂ E₃ ដែលមានប័ណ្ណគ្រួសារលេខ ៤៨០ សៀវភៅលេខ២២D រស់នៅក្នុងមូលដ្ឋានសង្កាត់
ជ្រូកណ្តាល II ប្រាកដមែន ។

+ តាមវិញ្ញាបនប័ត្រសំគាល់ម្ចាស់ អចលនវត្ថុ(ដើម) ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ
១៩៩២ បញ្ជាក់ថា នាងឈឺម វត្តី ជាមេគ្រួសារ និងជាម្ចាស់ពិតប្រាកដលើអចលនវត្ថុនេះតែម្នាក់ឯង

ដោយមានចុះហត្ថលេខា សមាជិកគណកម្មការ ចំរុះឈ្មោះ ឃី ម៉ាច និង នូវ តឹមស្តុន ទៀតផង ស្របទៅ និង លិខិតអនុញ្ញាតិ របស់នាយកដ្ឋាន សិល្បៈ និងទស្សនីយភាព របស់ក្រសួងវេយសនាការ និង វប្បធម៌ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩១ គឺបានប្រគល់ជូនសំអាងការលុច្យ លេខ១៥០E₀ E₁ E₂ អោយអ្នកស្រី ឈឹម វត្តិ ដែលជាអតីតសិល្បការី មុនពេលជួបលោកថាច់ វ៉ាន់ឡន ផងដែរ ។

- យល់ឃើញថា ការដែលមេធាវីដើមចោទ លើកឡើងថា ប្រាក់២០.០០០ដុល្លា ដែល អ្នកស្រី ឈឹម វត្តិ យកទៅទូទាត់ក្នុងការរដ្ឋរស់អាងការលុច្យ ពីនាយកដ្ឋានសិល្បៈ និង ទស្សនីយភាពថា ជាប្រាក់ដែលអ្នកស្រី ឈឹម វត្តិបានមកពីការរកស៊ី ក្នុងក្រុមហ៊ុនជាមួយលោក ថាច់ វ៉ាន់ឡន ដូច្នេះជួននេះ ជាសម្បត្តិរួមនោះ គឺជាការពុំត្រឹមត្រូវទេ ពីព្រោះក្នុងការប្រកបមុខរបរនេះ អ្នកស្រី ឈឹម វត្តិ និងលោក ថាច់ វ៉ាន់ឡន ស្ថិតក្នុងស្ថានភាពជាសមាជិក ភាគហ៊ុនដូចគ្នា ដែលតាមលក្ខន្តិក នៃក្រុមហ៊ុនគឺ៧០% ៣០% ។

- យល់ឃើញថា ការដែលលោកថាច់ វ៉ាន់ឡនក្តី មេធាវីរបស់លោកក្តីអះអាងថា ប័ណ្ណ សំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់មានបញ្ជាក់ថា ជួនលេខ១៥០ ជាទ្រព្យរួមប្តីប្រពន្ធនោះ គឺជាការពុំត្រឹមត្រូវទេ ពី ព្រោះថា ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិនេះធ្វើឡើង នៅលើមូលដ្ឋាន នៃប្រកាសរបស់សាមីខ្លួនដែលមិនត្រឹមត្រូវតាម ច្បាប់ ។

- យល់ឃើញថា ការដែលលោក ថាច់ វ៉ាន់ឡនក្តី មេធាវីរបស់លោកក្តីអះអាងថា ជួន លេខ១៥០E₀ E₁ E₂ E₃ នេះ លោកទិញពីនាយកដ្ឋានសិល្បៈ និង ទស្សនីយភាពនោះ ពុំមានភស្តុតាង ណាមួយបញ្ជាក់អំពីការអះអាងនេះទេ ។

- យល់ឃើញថា ការដែលសាលាឧទ្ធរណ៍សំរេចត្រង់ចំណុចទី៧ នៃសាលដីកាកំបាំងមុខ លេខ ១៤៤ "ឈ" ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ដែលត្រូវបានសាលាឧទ្ធរណ៍តម្កល់ទុកជាបានការ តាមសាលដីកាចំពោះមុខ លេខ ១៩ "ឈ"ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០០២ គឺជាការភ័ន្តច្រឡំពីព្រោះ តាមពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០០ អ្នកស្រី ឈឹម វត្តិបានប្តឹងឃាត់សកម្មភាព របស់ក្រុមហ៊ុន អិលអេសអេស សង់តាលា ជា បណ្តោះអាសន្ន រង់ចាំការសំរេចដល់អង្គសេចក្តីដែលតប្បី សាលាឧទ្ធរណ៍ពិចារណាឡើងវិញ ។

- យល់ឃើញថា សាលដីការដំបូងរណីលេខ១៩ "ឈ"ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០០២ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដែលបានសំរេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែអំពីគតិ ច្បាប់ខុសខ្លះត្រូវខ្លះ ។

ចោទប្តឹងច្រើន

វិនិច្ឆ័យសេចក្តីចំពោះបុគ្គ គូក្តី

១- ទទួលបណ្តឹងសាទុក្តលេខ ៩៥ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែ០៣ ឆ្នាំ២០០២ របស់លោកមេធាវី

ទូត លុច ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែអំពីតតិច្បាប់ខុសខ្លះត្រូវខ្លះ ។

២- តម្កល់សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ១៩"ឈ" ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០០២ របស់ សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការលើកលែងចំណុចទី៧ នៃសាលដីកាកំបាំងមុខ លេខ១៤៤"ឈ" ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០១ ដែលត្រូវទុកជាមោឃៈ ។

៣- បង្វិលសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ១៨៦ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ របស់ តុលាការកំពូលទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ ដើម្បីជំនុំជំរះ ត្រង់ចំណុចទី៧ នៃសាលដីកាកំបាំងមុខលេខ ១៤៤"ឈ" ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០១ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ជាថ្មីឡើងវិញ ។

៤- បែបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន ១៥.០០០រៀល ដែលអ្នកស្រី ឈឹម រត្តិ បានបង់គឺ :

- ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និង ពន្ធហ្លឹងចំនួន ៤.០០០រៀល ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន ៨០០រៀល សំរាប់ជាអង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាត់ហិបប្រាក់ ។

- ចំណាយលើការប្រគល់ដីកាកោះចំនួន ១៥.០០០រៀល សរុប១៩.០០០រៀល ហើយតំរូវឱ្យលោក ថាច់ វ៉ាន់ឡាន សងប្រាក់ចំនួន ៩.៥០០រៀលទៅឱ្យអ្នកស្រី ឈឹម រត្តិវិញ ។

៥- សាលដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី១៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០២ ។